

مذمومند خارق کوشان در آری و طریق بدی چالاکیست و جستی بل کاشی
نکند طریق چالاکی و جستی کن در مفضل و عقل بین این حرفت منشی
ما در کفضل و عقل نظر و اعتبار این سخن معرفت و عشق سر او نور رسن بیان
نکند آید مکتوب خود را امینت که برستی سکا بنکند ویم کند که کورمه که قدر تلک آن
زود و بیعت نمودم این تقیما که بر خاست اول کون کورمش ابرم بوفته لری که خا هر اول
که برستی زبانی باغی برستی که برستی که در نر بلر زمان او نور مودل خطا
خدا به در که حال مستغنا سی بیان در سلطان من خداز از لطف شکست ما را ای
بیم سلطان امیر اچان سکا ز لنگ بری صوری سکا کورسیا بی چندین در از دست
بر سیه خجسته دلی بود در از دست که ایدر خطاب خدایه که لطف کون دن شکست
ایر خدایه انورند و انگل چون خصاسه در ما و لدر دورش آن قسم چه خوش گفت در
بجایست مقام دون کج بود خصم من از حلسد ماله به لطیف دوی با ما که آن چه
کار است که بیت می برستی که فزله ایدر سکا خا شنگ و اورا که بر طینه ایسک خدای
هر شد که کند سینه عتاب اندو کن اشعار در اخلاق و سپه سندن او تری خصم دن مراد
مرشد و کافران دن مراد اخلاق و سپه در که و صال جانانه به برسی مانع قوی
کوی از راه دیدن حافظ تا دید زلف بست کوز یونون تاک حافظ سسنگ
بست زلفی کوردی تا چنگله ستر بلندی سینه با جانال بیستی جمله ستر بدنه ای ایلی
بست ننگ با جانال او لری زلف دن مراد بود نطق کون در که که جنت ایون بست
لا لور **وله الصفا** بشنوا این نکته که خود از عجز از آذانه کنی بود نکستی
است که کند و کی غم دن خلاص این سن خون خوری که طلب او ز می بر نشنا
کنی اگر قسمت او بخش روز طلب ایسک قان بر سن رینه با جانال سن
آخرا لا ترحم کون که از آن خواهی شد آخرا الام به در انجیل کن باطنی اولسک که

بسی ایون
مصدر ایچوندر

جای

جایا بکر سسنگ که بر آذانه کنی سندی دست نکر ایسک با ده دن بر ایسک
یعنی سندی دست ای سداب ایلی بر ایسک نکر ایلی مراد از نور دن عشق و طاعت
سین ایلی و بکر که از آن آذانه کنی که بخشیت بودست اگر اول آدی دن ایسک
سنگ هو سکت جنت در عیش با لای چو چند بری زاده کنی بر صبح بری زاده آدی
ایلی عیش این سن مراد طالب جنت اولنه عشا ف ایلی حصا حبب لازم ایرو کن ما
نکند بر جان نر کان نکر آذانه کنی کوز ایلی ایلی اوله اوله بر نه اور تری ممکن
مکر اسباب بزرگی حکم آذانه کنی مکرده کلمی اولونق اسبابی صیبا ایلی سن
خاطرت کی رخم فیض بیدر و حیوانات جبهات سنگ خاک لک فین فیض رغن
شون ایرو مکر از بخش بر اکندن و رقی سده کنی مکر بر کنش نشون در فنی
ساده ایسک سن مراد لخت ماسوی نشون پال لای بیچ فیض ایلی لری اندن
نقش ایلی و بکر آخرا کما بسند ایلی خسر و سیرین و حنان ایلی سترین
که خسروی سکا جکر اولور که نکا بی سوی فرجادون آذانه کنی که اول آذانه
فرجادانه بر نظر این سن خسر دن مراد مرشد و فرجادون مراد طالب عشق در
کا خود که بیلیم باز که آدی حافظ کنور ایسک اگر حق تعالی نک که سینه تعین
ایسک سن ایلی حافظ ایلی سداب عیش که با محبت خدایه کنی ایلی چون عیش
که گفت خدایه ایلی ایسک سن مراد اعتقاد که م حد که طاعت ککر و بکر
ایلی صبا بندگی که صبا حلال الزین کن ایلی صبا حواجه حلال ایسک قول ایلی
ایلی ناچجان بر سن و سوسن آذانه کنی ناچجان من سوسن آذانه ایلی
ایلی سن مراد بو بزرگی صوح در **وله الصفا** بصوت لیل و قمری اگر
نکستی ایلی که بیل و قمری صحن ایلی سداب ایلی سسین علاج کی لخت آخرا
الو اوله کنی سکا ایلی علا جینی ابرم زبر آخرا الو اوله کنی که دو ایلی قمری ایلی

۲۵۷

زود و بیعت نمودم
مصدر ایچوندر

مصدر ایچوندر